

در آن حالت است که انسان می‌فهمد که چه چیزی بگوید و چه چیزی نگوید

شماره پرسش: ۳۰۷۱۶

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۰/۱/۱۹ ۲۲:۲۰:۱۱

متن پرسش

با سلام: استاد بنده مدتی خیلی اذیت میشم که به حرفی از یه جا میره جایی دیگر. اینکه ناراحت میشم مثلا فردی یه حرفی از جا و مجلسی می‌شنوه یاز کسی بعد جایی دیگر نقل میکنه. استاد اصلا می‌خواستم ببینم این کار گناهه و یا اینکه من حساس شدم و اگر بلی نامش چه گناهی و درمانش چیه؟ وقتی به افراد تذکر میدم میگن خوب نمیشه که هیچی نگفت وقتی هم رو می‌بینیم که؟ ۲. استاد عزیز اینکه در روایات هست کاری که می‌خواهید انجام بدید به کسی نگید تا مستقر شه بعد بگید این را چطور باید تمرین کرد من خیلی زبونم به اصطلاح شله و یا دیگران. اطرافم خیلی سفتن و همش از زیر زبونم حرف می‌کشن یه دلیل عدم موفقیت هام همینه چکار کنم؟ استاد خیلی دوستتون دارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. بالاخره در روایت داریم که رسول الله صلی الله علیه و آله فرموده‌اند: **الْمَجَالِسُ بِالْأَمَانَةِ وَ أَفْشَاءُ سِرِّ أَخِيكَ خِيَانَةٌ**. مجلس ها امانت و افشاء راز برادرت خیانت به اوست. آن حضرت نیز فرموده اند: **أَمَّا يَتَجَالَسُ الْمُتَجَالِسَانِ بِأَمَانَةِ اللَّهِ فَلَا يَجِلُّ لِأَخِيهِمَا أَنْ يَفْشِيَ عَلَى أَخِيهِ مَا يَكْرَهُ**. همنشینها با امانت الهی می نشینند و لذا جایز نیست یکی از آنها، آنچه را که برادرش نمی پسندد آشکار کند. البته اگر جان، مال یا عرض مسلمانی در مجلسی هتک شد، این حکم اخلاقی مقید می شود، و افشاء آن مسئله نه تنها جایز است بلکه در برخی مراتب چون لزوم اداء شهادت، واجب می شود. قال رسول الله صلی الله علیه و آله: **الْمَجَالِسُ بِالْأَمَانَةِ إِلَّا ثَلَاثَةٌ مَجَالِسٍ، مَجْلِسٌ سَفَكٌ فِيهِ دَمٌ حَرَامٌ، وَ مَجْلِسٌ اسْتَحْلٌ فِيهِ فَرْجٌ حَرَامٌ، وَ مَجْلِسٌ اسْتَحْلٌ فِيهِ مَالٌ حَرَامٌ بغير حَقِّهِ**. مجالس امانت هستند الا سه مجلس، مجلسی که در آن خونی به ناحق ریخته شده باشد، مجلسی که در آن فحشایی صورت پذیرد و عرض کسی مورد تجاوز قرار گیرد. مجلسی که در آن مال و ثروتی به ناحق غصب شود. ۲. باید سعی کرد با مطالعه‌ی زیاد، اندیشه‌ی خویش را رشد و عمیق کرد، در آن حالت است که انسان می‌فهمد که چه چیزی بگوید و چه چیزی نگوید. موفق باشید